
List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji XXIX Kapituły Generalnej w Rzymie

Droży Misjonarze
Matki Bożej z La Salette

Jestem szczęśliwy, że mogę was przyjąć w czasie, kiedy celebrujecie 29. Kapitułę Generalną. Wraz z Przełożonym generalnym i jego Radą, których serdecznie witam, reprezentujecie wszystkich współbraci, którzy znajdują się w wielu krajach świata. W imieniu Kościoła, gorąco dziękuję wam za wysiłki, których podjęliście się w ostatnich latach, rozszerzając zakres swojej apostołskiej posługi, zwłaszcza w Indiach i w krajach Europy Wschodniej, rozważając w krótkim założeniu misji także w Indonezji i w Birmie. Niech Pan udzieli hojnie błogosławieństwa waszym dziełom apostołskim i niech pozwoli wam wytrwać ze śmiałością i z entuzjazmem pokoleń misjonarzy, którzy was poprzedzili.

Na obrady kapitułne wybraliście temat: „Wspólnie budujemy przyszłość”. Przyszłość swojego Instytutu pragniecie budować z pomocą Bożą wspólnie, przywracając nową moc charyzmatowi, który was gromadzi, poprzez tworząc wier-

ność swojemu powołaniu, podkreślając istotne miejsce posłannictwa, życia wspólnotowego i współzależności w komunii.

W świetle orędzia Matki Bożej z La Salette, ważne miejsce przyznajecie posłudze pojednania. Ten rok jubileuszowy jest szczególną okazją, aby na nowo odkryć pełnię miłosierdzia Boga, który chce pojednać człowieka z Sobą i jego braćmi. Istotnie, „jako Wspólnota pojednana i sprawiąca pojednanie, Kościół nie może zapominać o tym, że u źródeł jego daru i jego posłannictwa jednością leży pełna współczująca miłość i miłosierdzia inicjatywa Boga, który jest miłością i który z miłości stworzył ludzi; stworzył ich, aby żyli w przyjaźni z Nim i w jedności z sobą” (*Reconciliatio et paenitentia*, 10). W tym duchu, gorąco życzę, aby wasza Kapituła pobudziła członków Instytutu do odnowienia świadomości, że uczestniczą oni w jedynym posłannictwie Kościoła, które jest w sercu ich powołania misyjnego, nieustannie pomagając wiernym przyjąć Boże przebaczenie, aby stać się jego świadkami pośród wszystkich narodów.

Jak to już napisałem z okazji 150. rocznicy zjawienia Matki Bożej, „La Salette jest orędzim nadziei, bo nasza nadzieja podtrzymywana jest przez wstawiennictwo Tej, która jest Matką ludzi” (List do Luis Dufaux, bpa Grenoble, 6. maja 1996). Niech zwiastowanie tej nadziei znajduje się zawsze w centrum waszych spotkań z współczesnymi mężczyznami i kobietami! Dzięki Niej, można zapewniać ludzi współczesnych, że zerwanie więzi nie jest nie do naprawienia i że zawsze możliwe jest nawrócenie z niewierności, aby budować ludzkość pojednaną i aby iść za Panem, bo nie jest zbyt dalekie dla Boga.

Drodzy Misjonarze Matki Bożej z La Salette, nie bójcie się świadczyć, że Chrystus przyszedł dzielić nasze człowieczeństwo, abyśmy mieli udział w Jego Bóstwie. Głoście śmiało Słowo Boże, które jest siłą przemieniającą serca, społeczeństwa i kultury. Pod wejrzeniem Maryi, matczynej obecności pośród ludu Bożego, zapraszajcie nieustannie do nawrócenia, komunii i solidarności. Nie wahajcie się głosić swoim braciom, że Bóg podejmuje drogę razem z ludźmi, że wzywa ich do nowego życia i dodaje im odwagi, aby doprowadzić ich do prawdziwej wolności. Jakość waszego życia duchowego i waszego życia wspólnotowego będzie szczególnie wymownym wyrazem autentyczności i owocności przepowiadania orędzia ewangelicznego.

Wymaga to od misjonarza, aby zgodził się żyć w stanie ciągłego nawrócenia. Prawdziwy misjonarz zgadza się na zde-

cydowane zaangażowanie na drogach świętości. „Misjonarz, który nie oddaje się kontemplacji, nie może głosić Chrystusa w sposób wiarygodny. Jest on świadkiem żywego doświadczenia Boga i powinien móc powiedzieć jak Apostołowie: „cośmy usłyszeli o Słowie życia (...), na co patrzyliśmy (...), oznajmiamy wam” (1 J 1, 1. 3) (*Redemptoris missio*, 91).

Po doświadczeniu entuzjazmu pierwszego spotkania Chrystusa na drogach misyjnych, konieczne jest odważne podtrzymywanie codziennych wysiłków poprzez intensywne życie modlitwy, pokuty i daru z siebie. Uczestnicząc w posłannictwie Chrystusa poprzez słowo i świadectwo całego życia, misjonarze prowadzić będą ludzi do otwarcia się na Dobrą Nowinę, której przekazywanie wszystkim ludziom jest ich posłannictwem (cf. Dekret zatwierdzający Konstytucje, 6. czerwca 1985). W ten sposób będą oni mogli „wspólnie budować przyszłość”, żyć odważnie tajemnicą dnia jutrzejszego, upewnieni obecnością Chrystusa, który towarzyszy im w każdej chwili życia w spotkaniach z ludźmi i narodami.

Powierzam członków Zgromadzenia Misjonarzy Matki Bożej z La Salette wstawiennictwu Dziewicy Maryi, Matki Bożej Pojednawczyni i z całego serca udzielam wszystkim apostołskiego błogosławieństwa, które chętnie rozciągam na osoby, które korzystają z ich posługi i mają udział w duchowości saletyńskiej.

*W Watykanie, 4 7maja 2000 r.
Jan Paweł II*